

LETNIK XXIV, MAJ-JUNIJ 2016

5-6
Mir

Odmev Medžugorja

6. junija 1985. "Dragi otroci! V teh dneh bodo prišli v župnijo ljudje iz vseh narodov. Tudi zdaj vas kličem k ljubezni. Ljubite najprej vsakega pri vas doma, potem boste lahko sprejeli in vzljubili vse, ki prihajajo sem. Hvala vam, ker ste se odzvali mojemu klicu."

28. junija 1985. "Dragi otroci! Danes vas želim poklicati k ponižnosti. Te dni ste bili zelo veseli zaradi mnogih ljudi, ki so prišli. Z ljubeznijo ste govorili o svojih izkušnjah. Zdaj vas vabim, da bi še naprej ponižno in z odprtim srcem govorili vsem, ki prihajajo. Hvala vam, ker ste se odzvali mojemu klicu."

IZ VSEBINE REVIJE

SPOROČILA Kraljice miru **4**

RAZMIŠLJANJE ob sporočilu 25. v mesecu **6**

VIDCI GOVORIJO

Ivan Dragičević: Moliti s srcem **8**

INTERVJU:

Tone Rant **10**

RAZMIŠLJANJE

Zbirajte »razbite križe« **14**

SVETNICA USMILJENJA

Sv. Favstina Kowalska **16**

PRIČEVANJE

Bog se je z ljubeznijo dotaknil mojega srca **22**

POROMALI SMO:

Marija vsakega od nas pokliče **24**

Utrip srca **27**

Pri Mariji v Medžugorju sem odkrila svet kraj **28**

Mamino romanje v Medžugorje **29**

TEMA MESECA

Medžugorje in osamosvojitve Slovenije **30**

MOLITEV

Jezus, lepota veselja **35**

KOTIČEK MLADIH

27. Mladifest **36**

VABILO NA 3. SLOVENSKI MARIJIN DAN 38

RAZMIŠLJANJE ob sporočilih 2. v mesecu **39**

RAZMIŠLJANJE

Padimo na kolena **42**

ROMANJA 44

Vabila in obvestila **46**

Informacije o reviji **47**

Spoštovane bralke, spoštovani bralci!

Tematski okvir tokratne številke je OBHAJANJE 35-LETNICE MARIJINIH PRIKAZOVANJ med nami, Slovenci. O pomenu te povezave v rubriki Tema meseca razmišlja g. Primož Krečič, za rubriko Poromali smo pa smo od naših bralcev dobili nekaj spominov iz začetnih časov Medžugorja. Tudi g. Tone Rant, tokratni intervjuvanec, že skoraj od začetka prikazovanj vozi romarje k medžugorski Mariji.

Sicer pa smo v obdobju, v katerem se bodo zvrstili številni duhovno bogati dogodki. Mi vas seveda najprej vabimo na **3. slovenski Marijin dan v Velesovem (Adergas)**. Poleg molitev, evharističnega slavlja in češčenja Najsvetejšega bo posebno težu dnevu gotovo dal obisk iz Medžugorja, saj bo med nas prišla uradna vodička iz Medžugorja, gospa Viki Dodig, ki je vrstnica vidcev in nam bo marsikaj lahko povedala »iz prve roke«. Podrobnejše vabilo s programom je na strani 38.

Ob vsem tem pa je najpomembnejše predvsem eno: narediti kaj, s čimer bi razveselili našo nebeško Mater Marijo in njenega Sina. Vsebina revije in različni dogodki so lahko sredstva, ki nam pri tem pomagajo, a brez naše osebne odločitve za to bo bolj malo veselja. Bodimo torej ustvarjalni, bodimo hvaležni, bodimo ljubeči!

*Sporočilo Kraljice miru
po vidkinji Mirjani Dragičević Soldo
2. aprila 2016*

*"Dragi otroci,
ne imejte trdih, zaprtih in s strahom napolnjenih src.
Dovolite moji materinski ljubezni, da jih obsije in napolni z
ljubeznijo in upanjem, da vam kot mati ublažim bolečine, ker
jaz jih poznam, jaz sem jih izkusila. Bolečina dviguje in je
največja molitev. Moj Sin na poseben način ljubi tiste, ki trpijo
bolečine. Mene je poslal, da vam jih ublažim in prinesem
upanje. Zaupajte Mu. Vem, da vam je težko, ker okoli sebe
vidite vedno več teme. Otroci moji,
potrebno jo je razbiti z molitvijo in ljubeznijo.
Tisti, ki moli in ljubi, se ne boji, on ima upanje in usmiljeno
ljubezen, on vidi luč, vidi mojega Sina. Kot svoje apostole vas
kličem, da poskušate biti vzor usmiljene ljubezni in upanja. Vedno
znova molite za čim več ljubezni, ker usmiljena ljubezen prinaša
luč, ki razbija vsako temo, prinaša mojega Sina.
Ne bojte se, niste sami, jaz sem z vami.
Prosim vas, da molite za svoje pastirje, da bi imeli v vsakem
trenutku ljubezen, da z ljubeznijo delajo za mojega Sina,
po Njem in v spomin na Njega.
Hvala vam."*

*Sporočilo Kraljice miru
po vidkinji Mariji Pavlović Lunetti
25. aprila 2016*

*"Dragi otroci!
Moje Brezmadežno Srce krvavi, ko vas gleda v grehu
in grešnih navadah. Kličem vas, vrnite se k Bogu in
molitvi, da vam bo dobro na zemlji. Bog vas preko
mene kliče, da bi bila vaša srca upanje in radost za vse
tiste, ki so daleč.
Naj vam bo moj klic balzam za dušo in srce, da boste
slavili Boga Stvarnika, ki vas ljubi in kliče za večnost.
Otročiči, življenje je kratko, izkoristite ta čas za to, da
delate dobro.
Hvala vam, ker ste se odzvali mojemu klicu."*

*Sporočilo Kraljice miru
po vidkinji Mirjani Dragičević Soldo
2. maja 2016*

*"Dragi otroci,
kot Mati sem srečna, da sem med vami, ker vam želim znova govoriti o
besedah svojega Sina in Njegovi ljubezni. Upam, da me boste s srcem
sprejeli, ker so besede mojega Sina in Njegova ljubezen edina luč in upanje
v temi sedanjosti. To je edina resnica in tisti, ki jo boste sprejeli in živeli,
boste imeli čista in ponižna srca. Moj Sin ljubi čiste in ponižne. Čista in
ponižna srca oživljajo besede mojega Sina, živijo jih, širijo jih in naredijo,
da jih vsi slišijo. Besede mojega Sina vračajo življenje tistim, ki jih
poslušajo. Besede mojega Sina vračajo ljubezen in upanje. Zato, apostoli
moji mili, otroci moji, živite besede mojega Sina. Ljubite se, kot vas je On
ljubil. Ljubite se v Njegovem imenu, v spomin Nanj. Cerkev napreduje
in raste zaradi tistih, ki poslušajo besede mojega Sina; zaradi tistih,
ki ljubijo; zaradi tistih, ki trpijo in trpljenje prenašajo v tišini in
upanju na končno odrešenje. Zato, otroci moji mili, naj bodo
besede mojega Sina in Njegova ljubezen prva in zadnja misel
vašega dne.
Hvala vam."*

*Sporočilo Kraljice miru
po vidkinji Mariji Pavlovič Lunetti
25. maja 2016*

*"Dragi otroci!
Moja prisotnost je Božji dar za vse vas in spodbuda za
spreobrnjenje. Satan je močan in želi v vaša srca in misli
vnesti nered in nemir. Zato vi, otročiči, molite, da bi vas
Sveti Duh vodil po pravi poti radosti in miru.
Jaz sem z vami in posredujem pri svojem Sinu za vas.
Hvala vam, ker ste se odzvali mojemu klicu."*

PRISOTNOST MARIJE MED NAMI JE DAR SAMEGA BOGA

Razmišljanje ob Marijinem sporočilu po vidkinji

Mariji Pavlović Lunetti

Medžugorje, 25. aprila 2016 in 25. maja 2016

Marijina sporočila so bila v začetku krajša, jedrnatejša in bolj uglašena na določeno tematiko ali problematiko. Poznamo znane izraze, ki so se večkrat ponavljali: mir, molitev, post, pokora, spreobrnjenje. Zadnje čase pa so njena sporočila daljša, vsebinsko širša, sodobna, zajemajo celega človeka in objemajo ves svet. Temu primerna je tudi tematika. Včasih ni nič kaj pohvalna za človeški rod in nas – Božje otroke. Ne samo, da omenja delovanje satana v svetu, omenja tudi naše grešne navade in razvade, našo mlačnost in zaslepljenost, navezanost na ta svet itd. Vedno pa daje praktična materinska navodila, kako se spopadati s skušnjavami in z maliki tega sveta, da ne omaga naša

vera in ljubezen do Boga in bližnjega.

V ospredju je torej človek z vsemi slabostmi, ranjena Cerkev in krik sveta po miru, svobodi in resnici. Marija nas pozna »v živo«. Celo joče zaradi tega. Na vsak način nas hoče prebuditi iz spanja, namišljene sreče in zazrtosti v minljive stvari, predvsem pa iz nevere.

Kaj torej poudarja Kraljica miru v sporočilu 25. aprila 2016? Po dolgem času spet omenja svoje Brezmadežno srce (Fatima!), ki pa »krvavi« zaradi naših grešnih navad. Žal se premalo zavedamo, koliko bolečin povzročamo Mariji s svojimi grehi in z grehi vsega sveta. To si upa celo javno in pogumno povedati. Morda bomo spet valili krivdo na tega in

onega, sebe pa vlekli ven iz blata ... Vemo, težko je priznati greh, a ravno v tem je odrešenje. Treba se je vrniti k Bogu, pravi, in to se zgodi po vsaki spovedi. To ni dobro le za nas, ampak tudi za druge, »ki so daleč«. Prav njim moramo biti zgled, opora in pomoč, ker to Devica Marija pričakuje od nas. Biti moramo njihovo »upanje in radost«. V letu usmiljenja so te besede res »balzam« za naše duše, ki naj bi spoznale Boga ljubezni – usmiljenega Očeta. Obisk fatimske Kraljice v Sloveniji naj omehča naša srca in utrdi klecava kolena.

Ponovno omenja tudi kratkost našega življenja in nas spodbuja k dobrim delom. Čas je treba izkoristiti, a ne za denar in užitke, marveč zato, da bi dosegli srečno večnost pri Bogu. Zdi se, kot da smo to že slišali.

In kaj omenja v sporočilu 25. maja? Njena »prisotnost je Božji dar«. To ni njena zasluga ali kaprica, ampak ji Bog dovoljuje, da je z nami. Ta navzočnost tudi ni le neka lepa gesta z njene strani, saj ona želi, da bi za nas bila »spodbuda za spreobrnjenje«. Spet omenja to besedo, ki jo že dobro poznamo, a ne vemo, kaj bi z njo. Gre za aktivnost, ki se sproži v nas, da začnemo spreminjati sebe in svet. To pa se ne zgodi samo od sebe.

Spet omenja tudi satanovo zapeljevanje in delovanje, pravi, da je satan »močan«. Prav gotovo tega ne

pove brez vzroka. Smo namreč lahek plen, če mu nasedamo. Bog je Bog miru in ona je Kraljica miru, satan pa želi vnesti v naše življenje »nered in nemir«, to pa je povsem nekaj drugega kot »mir, ki ga svet ne more dati«. Nered (ali nepravico) je vzrok za nemir. Nekoč je tudi rekla, da bo zavladal mir na svetu, ko bodo stvari pravično urejene. Dar – posledica miru – je radost in do te je treba priti v tem nemirnem svetu. To se zgodi s pomočjo molitve k Svetemu Duhu, ki nas priganja k iskanju Božjega miru.

Na koncu Marija ne pozabi dodati, da je z nami in da »posreduje za nas pri svojem Sinu«. Kako velika čast za nas, da se zavzema za tako majhna in nebogljena bitja, kot smo mi. Milost namreč prihaja od Boga, največ po Devici Mariji. Kako je hvaležna za vsak naš odziv in žalostna za vsako zavrnitev njenega klica!

Podobno kot velja za Božjo besedo, tudi njena sporočila niso namenjena le branju, ampak je njihov glavni namen, da morajo spreminjati nas in svet, v katerem živimo. Tega ne bi rekla, če bi bilo že vse lepo in prav. Rekla je zato, ker vse to manjka današnjemu človeku.

In kaj bo povedala naslednjič? Morda že ugibamo. Kaj pa, če ne bi nič rekla? Kaj pa, če Bog ne bi spregovoril?

Dinko – Dominik Bizjak

Ivan Dragičević (5/5)
MOLITI S SRCEM

Ena od najpomembnejših stvari, h katerim nas Marija vabi, je molitev s srcem. Tolikokrat je ponovila besede: »Dragi otroci, molite, molite, molite! Ne molite z usti. Ne molite mehansko, ne molite iz navade, ne molite tako, da gledate na uro, kot da se bo tako molitev prej končala.« Marija želi, da se odločimo za molitev, da si vzamemo čas za molitev, da najdemo čas za Boga.

Moliti s srcem predvsem pomeni moliti iz ljubezni in z ljubeznijo, moliti z vsem svojim bitjem, da bo naša molitev srečanje z Jezusom, pogovor z Jezusom, počitek skupaj z njim, da smo po molitvi s srcem polni miru in radosti. Marija pravi: »Dragi otroci, naj vam bo molitev radost. Molite z radostjo ... Dragi otroci, tistemu, ki moli, se ni treba bati

prihodnosti ... Dragi otroci, če želite hoditi v šolo molitve, morate vedeti, da v tej šoli ni vikendov, v šolo molitve moramo iti vsak dan ... Dragi otroci, če želite bolje moliti, tedaj morate več moliti, ker moliti več je osebna odločitev, moliti bolje pa je milost. Milost, ki je dana tistim, ki več molijo.«

Danes pogosto rečemo, da nimamo časa za molitev, da nimamo časa otroke, za sveto mašo; vedno rečemo, da je čas problem, Marija pa pravi: »Dragi otroci, ne recite, da nimate časa, ni problem čas, dragi otroci, problem je ljubezen ... Dragi otroci, ko ima človek nekaj rad in to ljubi, vedno za to najde čas; če pa česa ne ljubi, za tisto nikoli ne najde časa.« Zato nas Marija tako kliče k molitvi. Zato nas Marija vsa ta leta dviguje iz

duhovnega umiranja, iz duhovne kome, v kateri se nahaja svet. Želi nas utrditi v veri, v molitvi.

Zvečer na srečanju bom Mariji priporočil vse vas, vaše potrebe, vaše družine, na poseben način vse bolne, duhovnike, župnije, iz katerih prihajate. Upam, da se bomo vsi odzvali na Marijin klic, da bomo sprejeli njena sporočila, da bomo soustvarjalci lepšega in boljšega sveta, dostojnega Božjih otrok. Naj bo vaš prihod v Medžugorje začetek vaše duhovne prenove. Ko se vrnete domov, nadaljujte to prenovo v svojih družinah, s svojimi otroki. Upam, da ste v tem času tukaj posejali dobro seme, da bo to resnično padlo na

plodna tla in obrodilo dober sad.

Čas, v katerem živimo, je čas odgovornosti. Odgovorno sprejmimo Kristusovo besedo. Odgovorno sodelujmo v evangelizaciji, h kateri nas kliče Marija. Odločimo se za mir, molimo skupaj s Kraljico Miru za mir v svetu. Jezus v evangeliju tolikokrat ponavlja: »Ne bojte se.« Marija je vsa ta leta te besede ponavljala nam: »Ne bojte se, dragi otroci!« Zato se tudi mi odločimo. Odločimo se za Boga. Samo v Bogu je naš edini pravi mir. Dragi prijatelji, naj bo tako.

(Glasnik mira št. 4/2012.

Prevod: P. Černivec)

foto vir: medjugorje-portal.com

Molite več!
Vaše molitve
potrebujem,
da bi mogla
z vami uresničiti
svoje načrte.

Kraljica miru,
po videu Ivanu,
2. maja 2016

INTERVJU

TONE RANT: Z MARIJO NA POTI V AVTOBUSU IN NA POTI K VEČNOSTI

Slovenskega romanja v Medžugorje ni brez avtobusa in brez šoferja, ki sedi za njegovim volanom. Na raznih potovanjih je šofer nekakšna »stranska oseba«. Tudi na romanju je lahko tako – ali pa ne!

V tej številki, ki je tematsko posvečena 35-letnici prikazovanj v Medžugorju, predstavljamo voznika avtobusa g. Toneta Ranta, ki skoraj že od začetka vozi romarje v ta hercegovski kraj. Vedno je prijazen, pripravljen pomagati, in ko sem se pogovarjal z njim, sem čutil njegov mir. Ker ga že dolgo poznam in ker že vrsto let tudi sodelujeva, me to ne čudi, saj je velik častilec Matere Božje, Kraljice miru. Kot dolgoletna znanca sva z veseljem pokramljala in to bi rada podelila z vami.

Od kod prihajaš, Tone?

Rojen sem v Zalem Logu, kjer sem priživel otroštvo. Po poroki sem se preselil k ženi v Železnike. Ustalil sem se v družinskem življenju z dvema, danes že odraslima otrokoma. V Želenikih sem začel delati z lastno težko mehanizacijo, kasneje pa sem se usmeril v prevoze z avtobusom. Žena

je večkrat romala z menoj, žal pa je pred nekaj leti po hudi bolezni umrla.

Kdaj si začel voziti vernike na romanje v Medžugorje?

Začel sem povsem naključno. Leta 1982 sem živel in delal v Splitu. Delodajalec je mene in sodelavca določil, da z dvema avtobusoma peljeva romarje v Medžugorje na

prvo obletnico prikazovanj.

Kakšni so bili tvoji prvi vtisi, ko ste prispeli tja?

Okoli cerkve je raslo polno kopriv, robidovja in drugih »divjih« rastlin. V okolici so bile cele njive poraščene s tobakom in vinsko trto. Hiše so bile majhne in kamnite. Ni bilo nobenih gostinskih objektov. Z avtobusom se sploh ni dalo pripeljati do cerkve. Parkirati smo morali pri današnji avtobusni postaji. Od tam dalje je vodila kolovozna pot do cerkve, in po tej smo se seveda napotili peš. Videl sem skupine domačih in tujih navdušenih romarjev. Pomislil sem: Le kaj se tu dogaja, da vsi tako goreče molijo?

Je kakšen dogodek s tega romanja, ki se ti je še posebej vtisnil v spomin?

Kot zanimivost naj povem, da me je voznik drugega avtobusa vprašal: »Ali si ti veren?«

Odgovoril sem mu: »Seveda sem.«

Odgovoril mi je: »Jaz pa nisem.«

A Marija je hitro posredovala in čez

dve uri me je vprašal, če bi šel z njim v cerkev ... Skupaj sva vstopila.

Množica romarjev je šla po kolenih okoli Marijinega kipa, ki je bil tedaj v cerkvi, in oba sva se jim pridružila. To je bilo zame znamenje, da tu deluje Božja milost.

Lahko rečem, da je to prvo romanje name naredilo globok vtis, in že takrat sem vedel, da nisem tam zadnjič.

Kdaj si peljal tja naslednjo skupino romarjev?

Leta 1983 sem se iz Splita preselil v Dubrovnik, ker mi je delodajalec določil, da bom vsak drugi dan vozil turiste v Medžugorje. Romanja v Medžugorje so bila takrat prepovedana, vendar smo pod predvezo, da vozimo turiste po vinski poti skozi Čitluk ter po okoliških vaseh, obiskali tudi cerkev Svetega Jakoba.

Kdaj si peljal tja prve Slovence?

Pot k Mariji sem nadaljeval leta 1987, ko sem začel s samostojno dejavnostjo. Prvi slovenska skupina romarjev je bila iz župnij Novo mesto

in Bela Cerkev.

Vsa ta leta do danes vozim v Medžugorje in res ne vem povedati, kolikokrat sem bil že tam. Prav gotovo pa se številka suče okrog petsto.

Ali si imel kdaj kakšno nezgodo ali okvaro avtobusa?

Vesel sem, da se je na vseh teh vožnjah samo enkrat nekaj okvarilo na avtobusu, vendar smo problem rešili v treh urah. Romarji so se namreč presedli na drug avtobus in nadaljevali pot.

Ali na avtobusu moliš skupaj z romarji?

Ja, če se le da, v avtobusu molim

skupaj z njimi. Z mojega stališča je prevoz romarjev lepo in umirjeno delo.

Glede na to, da vidim, od kod vse prihajajo, mi je jasno, da je v njih globoka vera in zaupanje v Marijino prisotnost.

Kako pa nate vplivajo pričevanja, ki jih slišiš – običajno na poti nazaj?

Pričevanja me vedno nagovorijo in v meni pustijo svojevrsten pečat. Ko poslušam o velikih krivicah, o raznih oblikah gorja, o zasvojenostih, ki pestijo ljudi, še posebej mlade, mi postane moj križ lažji. Meni osebno je vera trdna opora v življenju in zavedam se, da je to dar.

Ali kaj sodeluješ tudi pri programih vodičev?

Teh se pa največkrat udeležujem. Kljub temu da sledim toku dogodkov, vedno izvem kaj novega in se me kakšno pričevanje ali novo Marijino sporočilo zopet močnejše dotakne.

Kako doživljaš slovenske romarje?

Ko včasih pogledam v vzvratno ogledalo in jih malo opazujem, premišljudem o tem, kaj vse nosijo s seboj in želijo izročiti Mariji – tako kot jaz. Vsi si želimo skupaj z Marijo lažje prehoditi to pot k večnosti. Čutim, da smo Slovenci res Marijin narod. Zelo radi se zatekamo k njej. V Medžugorju lahko srečamo Slovence ob kateremkoli letnem času, med tednom ali ob vikendih. Domačini nas imajo radi in zelo radi slišijo našo pesem Veš, o Marija. Sestra Kornelija, ki dela v sirotišnici v vasi Vionica, nas vedno prosi, da zapojemo to pesem. Čeprav mogoče izgleda drugače, Slovenci še vedno veliko molimo, še posebej na romanjih v Medžugorje.

Ker Medžugorje tako dobro poznaš, nam povej, kje se v tem kraju najraje zadržuješ?

Svoj kotiček sem našel pri križu za cerkvijo oz. za novimi spovednicami, kjer molimo in prižigamo svečke v različne namene. Tam najdem svoj notranji mir.

Kako pa ti osebno gledaš na Medžugorje?

Medžugorje je zame kraj milosti, kamor se z veseljem vračam, saj se tam počutim kot doma. V tem času sem navezal veliko stikov z domačini, ki so res prav posebni ljudje – dobri in iskreni. Upam, da mi bo dano, da bom ta kraj še velikokrat obiskal.

Tone, hvala za pogovor. Želim ti še veliko srečno prevoženih kilometrov.

Pogovor pripravil

Janez Ahačič

Fotografije: osebni arhiv

RAZMIŠLJANJE

ZBIRAJTE “RAZBITE KRIŽE” IN BODITE APOSTOLI RAZODETJA

(Iz sporočila 2. maja 2016 po Mirjani
Dragičević)

Krajica Miru nas v svojem sporočilu vabi, naj bomo apostoli razodetja na način, da “zbiramo razbite križe”. “Razbitost” izraža veliko nepovezanost, s tem pa tudi izgubo vsakega smisla reda in miru. “Križ” pa je temeljno znamenje krščanske vere, znamenje povezovanja in osmišljanja trpljenja po Jezusu Kristusu. Sveti oče Frančišek nas je povabil, da v jubilejnem letu usmiljenja premišljujemo o duhovnih in telesnih delih usmiljenja tako, da bi našo vest prav naravnali na služenje ubogim (bula *Misericordiae vultus*/Obličje usmiljenja/, tč. 15).

Med temi deli usmiljenja so tudi duhovna dela, s katerimi posredujemo dar vere, in tako pogled današnjega človeka, ki išče rešitev, usmerimo na križ Jezusa Kristusa.

Križ – znamenje vere

V tem znamenju smo bili krščeni, prav tako si vsakokrat, ko se pokrižamo, kličemo v spomin Božje osebe: Očeta in Sina in Svetega Duha. Mnogi ljudje imajo nejasno ali izkrivljeno podobo o Bogu. Tudi ne vedo za moč zakramentov in bogoslužja, ki nam jih daje Cerkev. Zelo različna in tudi “na glavo postavljena” so moralna prepričanja. Pri iskanju religioznega izkustva smo danes priča številnim zablodam.

Prava pot za religiozno izkustvo pa je krščanska molitev. Kako pomembno je, da ljudem današnjega časa pomagamo razumeti, sprejeti in med seboj prav povezati vse verske resnice, ki jih obravnava katekizem. Šele povezanost vseh teh resnic pokaže na končni človekov cilj – da bi tudi v večnosti živel z Bogom.

Križ – znamenje povezovanja

Jezus govori: »Ko bom povzdignjen z zemlje, bom vse pritegnil k sebi« (Jn 12,32). Jezusove besede na križu so polne usmiljenja: k ljudem, čeprav sovražnim, so naravnane odpuščajoče, k Očetu pa so njegove besede hrepeneče. Jezus, razpet na križu, torej vse povezuje: z vzdolžno razpetostjo nas povezuje z Očetom, z razširjenimi rokami pa zbira človeštvo.

Marija, Kraljica miru, nas opozarja, naj v družini in družbi ne poskušamo živeti brez Boga Očeta (2. oktober 2011). Podobno misel razvija sveti oče Frančišek v poslanici za svetovni dan miru (1. januar 2014): brez vere v Boga Očeta ne moremo vzpostaviti bratstva. Mnogo ljudi današnjega časa ne pomisli, da bodo šele z vero v Boga, ki raste z molitivijo, zmogli doseči pravo družinsko slogo ter najti pravo držo v službi in družbi.

Križ – osmišljeno trpljenje

Tisti, ki so šibke vere, so v trpljenju v skušnjavi, da bi se še bolj oddaljili od

Boga ali da bi rešitev iskali celo brez Boga. Ker se je Bog v Jezusu Kristusu učlovečil in trpel, je dal smisel prav vsakemu trpljenju. V prav vsakem trpljenju nam je blizu, pravzaprav On sam trpi v nas, skupaj z nami in za nas. Bog nam tako po našem Gospodu in bratu Jezusu Kristusu prihaja naproti s posvečevanjem vseh naših križev.

Pomembno pa je, da tudi mi s svoje strani v svoji osebni molitvi vsako svoje trpljenje, žrtev in bolečino posvetimo Bogu. Trpljenje, ki je posvečeno, ima globok smisel! V trpljenju se odpiramo posvečujoči milosti, daru Svetega Duha, Njegovi tolažbi in spoznanju Boga. Vsaka vrsta trpljenja ima svoj pomen zadostitve za določene grehe in daje milost posvečevanja: krvavi pot – grehi srca – čistost srca; bičanje – grehi počutnosti – čistost telesa; kronanje s trnjem – grehi napuha – svoboda ponižnosti; nošenje križa – lenoba – moč vztrajnosti; križanje – popolna predanost daje popoln dostop do Boga in odrešenja.

Peter Nastran

SVETNICA USMILJENJA

FAVSTINA KOWALSKA (1905–1938)

Pero, namočeno v črnilo, nas z besedami, zapisanimi na list papirja, odpelje v leto 1905 in pred nami naslika pokrajino okrog vasice Świnice Warckie, v kateri stoji tudi družinska hiša Kowalskih. V njej 25. avgusta tega leta na svet prijoka tretji otrok, deklica Helena. V družini je v naslednjih letih sledilo še sedem rojstev.

Vasica leži v osrčju Poljske, približno 50 km oddaljena od najpomembnejšega mesta regije – Lodža, ki je tretje največje mesto Poljske. Pot iz Ljubljane do tja bi na števcu našega avtomobila povečala

število za skoraj 1000 km v eni smeri. Doma so bili revni in Helena je že kot otrok delala kot služkinja pri nekaterih družinah. Šolo je obiskovala le tri leta. Kljub njeni nizki izobrazbi danes v rokah držimo knjigo njenega življenja in notranjega doživljanja, prenesenega v besedni svet, ki šteje dobrih 600 strani. Prvi zapisi so nastali, ko ji je, 29-letnici, njen spovednik naročil, naj zapisuje svoja notranja doživetja, tudi vse tisto, česar se spomni iz preteklih let. Njen zapis nam odpre okno v zgodnja leta: »Prvič sem v svoji duši zaslišala Božji glas kot povabilo k popolnemu

življenju, ko mi je bilo sedem let. Nikogar nisem srečala, ki bi mi te stvari pojasnil.» Staršem je o Božjem klicu povedala šele pri petnajstih letih, a so ji nasprotovali in njen zapis pravi: *»Osemnajsto leto življenja: goreče sem prosila starše, naj mi dovolijo vstopiti v samostan, a so to odločno zavrnil.»*

Pridno je delala naprej in pomagala doma. Klic je poskušala prezreti, a neki večer je bil odločilen. Z eno svojih sestra je šla na ples in med tem, ko so se vsi zabavali, je ona v nekem trenutku poleg sebe zagledala Jezusa, izmučenega, brez obleke, umazanega in v ranah. Skrivaj je zapustila družbo in odšla v stolnico sv. Stanislava Kostke, kjer je zaslišala besede: *»Tako se odpelji v Varšavo, tam boš vstopila v samostan!«* Helena je vstala, šla domov, vzela stvari in se z vlakom odpeljala v Varšavo. Tam je vstopila v prvo cerkev k sv. maši in takoj je zaslišala notranji glas, ki ji je naročil, naj vse pove duhovniku. Ubogala je in duhovnik jo je odpeljal k neki gospe, ki ji je ponudila streho nad glavo, dokler ni našla samostana. A to ni bilo lahko, povsod je bila zavrnjena. Končno je potrkala na vrata Kongregacije Božje Matere usmiljenja in bila sprejeta. Morala pa je še leto dni delati, da si je prislužila doto, potrebno za vstop. 30. aprila 1926 je prejela redovno obleko in novo ime - Favstina.

Priprava na sprejem zaobljub in življenje v samostanu sta bili njeni življenjski želji, pa vendar je ob tem veliko trpela. Zaradi svojih videnj Jezusa in intenzivnega notranjega odnosa z Bogom je bila večkrat pod nadzorom, opazovana, okarana, nerazumljena. Njene besede in izpovedi pa presegajo znanje dekleta s samo tremi razredi šole. Bog je dopuščal razne preizkušnje, doživljanje odsotnosti Božje navzočnosti in doživljanje Jezusovega trpljenja.

Favstina je s pokorščino, poslušnostjo in z molitvijo vse mirno sprejela in zapisala, naj se nihče ne boji sprejeti Božjega načrta, saj Bog naloži vsakomur le toliko, kolikor je zmožen prenesti in četudi Božje navzočnosti ne čutimo, je Bog vedno ob nas in nas ne pusti samih.

Na svoja pleča je prevzela trpljenje za grešnike, molila za duše v vicah, domovino in si nalagala post. Post pa zanj ni bil le odpoved hrani, ampak si je prizadevala za post besed. Večkrat je poudarjala pomembnost molka in premišljenost besed, ki jih izrečemo. Tako na različnih mestih piše: *»Po mojem pojmovanju in izkušnji bi moralo biti pravilo o molčanju na prvem mestu ... V jeziku je življenje, pa tudi smrt. Z jezikom pogosto tudi ubijamo ... Ko prejemam Jezusa v svetem obhajilu, ga goreče prosim, naj ozdravi moj jezik, da bi z njim ne žalila Boga ne*

bližnjih. Želim, da bi moj jezik neprestano slavil Boga.«

Favstini se je Jezus posebej razodel kot usmiljeni Bog. 22. februarja 1931 je zvečer v celici zagledala Gospoda Jezusa v belem oblačilu. Ena roka je bila dvignjena v blagoslov, druga pa se je dotikala obleke na prsih. Iz odstrte obleke na prsih sta izhajala dva velika pramena žarkov, eden rdeč, drugi blede. Jezus ji je rekel: »Naslikaj podobo po vzorcu, ki ga vidiš, z napisom: Jezus, vate zaupam. Želim, da bi to podobo častili, najprej v vaši kapeli, nato po celem svetu. Obljubljam, da se človek, ki bo častil

to podobo, ne bo pogubil. Obljubljam mu že tu na zemlji zmago nad sovražniki, zlasti pa ob smrti uri. Sam ga bom branil kakor svojo čast.«

Ko je to povedala spovedniku, ji je dejal, naj podobo naslika v svoji duši, a je zaslišala glas: »Moja podoba je že v tvoji duši. Želim praznik usmiljenja. Hočem, da bi bila ta podoba, ki jo boš naslikala s čopičem, slovesno blagoslovljena na prvo nedeljo po veliki noči; ta nedelja naj bo praznik usmiljenja. Želim, da bi duhovniki oznanjali moje veliko usmiljenje do vseh grešnikov. Grešnik naj se mi ne boji približati. Žgejo me plameni usmiljenja, hočem jih izliti na duše.«

Favstini slikanje ni šlo od rok, težko pa ji je bilo tudi zaradi tega, ker ni imela stalnega spovednika. Jezus ji je dal spoznati, da naj se zaupa duhovniku Michalu Sopočku, in postal je njen stalni spovednik. Prosil je slikarja Eugeniusza Kazimirowskega, naj naslika podobo po napotkih sestre Favstine. Jezus ji je v videnju dejal: »Sem kralj usmiljenja. Želim, da se ta podoba javno izpostavi na prvo nedeljo po veliki noči. Ta nedelja je praznik usmiljenja.« Podoba je bila končana junija 1934 in prvič izpostavljena med tridnevjem pred sklepno slovesnostjo jubileja odrešenja sveta, od 26. do 28. aprila 1934. Slovesnost je sovpadla s prvo nedeljo po veliki

noči, ki naj bi bila praznik Božjega usmiljenja. Danes je to priznan cerkveni praznik.

Favstina o Božjem usmiljenju piše: *»Bog nikomur ne odreče svojega usmiljenja. Nebo in zemlja se lahko spremenita, Božje usmiljenje pa je neizčrpno. Kakšna radost se vnema v mojem srcu, ko gledam tvojo nepojmljivo dobroto, moj Jezus. Vse grešnike želim privedi k tvojim nogam, da bi vekomaj slavili tvoje usmiljenje.«*

Jezus je Favstino naučil tudi posebno molitev, rožni venec Božjega usmiljenja. Dejal ji je: *»Ta molitev je za pomiritev moje jeze ... najprej moli očenaš in zdravomarijo ter vero, nato na velikih jagodah očenaša naslednje besede: »Večni Oče, darujem ti telo in kri, dušo in božanstvo tvojega preljubega Sina, našega Gospoda Jezusa Kristusa, v spravo za naše grehe in za grehe vsega sveta.« Na malih jagodah boš molila naslednje besede: »Po njegovem prebridkem trpljenju – usmili se nas in vsega sveta.« Na koncu zadnje (zadnje desetke) boš trikrat ponovila besede: »Sveti Bog, sveti Močni, sveti Nesmrtni, usmili se nas in vsega sveta.« Posebej je poudaril tudi uro molitve, čas usmiljenja: »Ob tretji uri milo prosi moje usmiljenje, posebno za grešnike, in vsaj za kratek čas se poglobi v moje trpljenje, predvsem v mojo zapuščenost v trenutku umiranja. To*

je ura velikega usmiljenja za ves svet. Dovolim ti, da prodreš v mojo smrtno žalost; ob tej uri ničesar ne odrečem osebi, ki me prosi v imenu mojega trpljenja ...«

Favstinino zdravje pa je iz leta v leta pešalo, njeno telo je slabelo, napadla jo je jetika. Umrla je 5. oktobra 1938 v svojem 33. letu starosti. 18. aprila 1993 je bila razglašena za blaženo, 30. aprila 2000 pa jo je Janez Pavel II. na Trgu sv. Petra v Rimu razglasil za svetnico. Imenoval jo je *»tajnica usmiljenja«*. Njen grob se danes nahaja v Krakowu.

V nadaljnjem življenju naj nam pomagajo tudi Favstinine vaje za usmiljenje v teh stopnjah: delo usmiljenja, beseda usmiljenja in molitev (česar ne moremo uresničiti ne z dejanjem, ne z besedo, to vedno zmoremo z molitvijo). Molitev lahko pošljemo tja, kamor telesno ne moremo priti. Besede Boga, ki je za nas dal življenje in je do nas, grešnikov, usmiljen, naj nas spremljajo na vsakem koraku, da bi znali tudi mi z bližnjimi biti usmiljeni in da bi bili orodje Boga, po katerem bi njegovo usmiljenje lahko delovalo, ozdravljalo in reševalo duše.

Pripravila: Klavdija Jurišič

Vir: Dnevnik svete s. Favstine Kowalske;

Stična 2001

Foto vir: radio.ognjisce.si

www.molitev.net

Favstinina molitev Mariji

»Marija, moja mati in gospa, tebi izročam svojo dušo in telo, svoje življenje in svojo smrt in to, kar po njej nastopi. Vse polagam v tvoje roke, o moja Mati. S svojim deviškim plaščem me ogrni in podari mi milost čistosti srca, duše in telesa. S svojo močjo me brani pred vsemi sovražniki, posebej pred tistimi, ki svojo hudobijo prekrivajo z maskoto kreposti. O prelepa lilija, ti si moje ogledalo, o moja Mati.« (79)

Favstinina izročitev Jezusu

»Moj Jezus, vodi moj razum. Imej v posesti vse moje bitje. Zapri me v globine svojega Srca in varuj me pred napadi sovražnika. Samo v tebi je moje upanje. Govori z mojimi usti, ko bom med vplivnimi in učenimi, jaz, največja reva, da bi spoznali, da je to tvoja zadeva in da izhaja od tebe.« (76)

Molitev usmiljenja

Vsa se želim spremeniti v tvoje usmiljenje, da bi bila živi odsev tebe, o Gospod. Naj ta največja Božja lastnost, to je brezmejno Božje usmiljenje, skozi moje srce in mojo dušo dospe k bližnjim.

Pomagaj mi, Gospod, da bi bile moje oči usmiljene, da bi nikoli ne sumničila in ne sodila po zunanosti, ampak iskala to, kar je v dušah mojih bližnjih lepo, in jim pomagala.

Pomagaj mi, Gospod, da bi bil moj sluh usmiljen, da bi se sklanjala k bližnjim v potrebah, da bi moja ušesa ne bila brezbrizna ob bolečini in vzdihljajih bližnjih.

Pomagaj mi, Gospod, da bi bil moj jezik usmiljen, da bi o svojih bližnjih nikoli ne govorila zaničljivo, pač pa da bi imela za vsakega besedo tolažbe in odpuščanja.

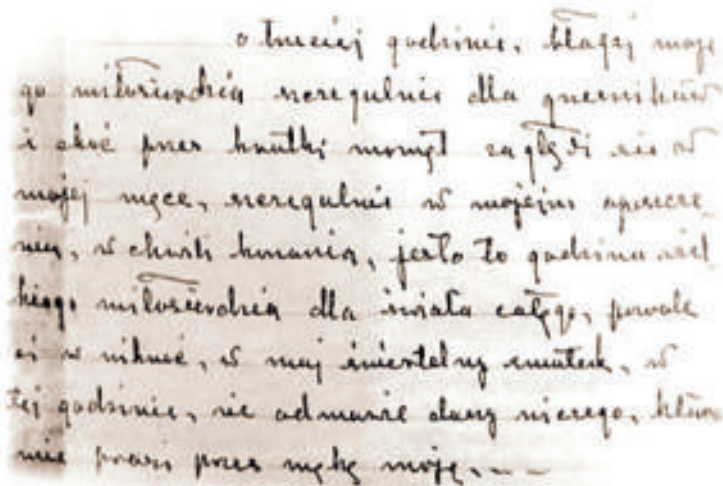
Pomagaj mi, Gospod, da bi bile moje roke usmiljene in polne dobrih del, da bi svojim bližnjim znale delati le dobro in bi nase sprejemala težja in napornejša opravila.

Pomagaj mi, da bi moje noge bile usmiljene, da bi svojim bližnjim vedno hitele na pomoč, ne oziraje se na svojo onemoglost in utrujenost. Služenje bližnjim je moj pravi počitek.

Pomagaj mi, Gospod, da bi bilo moje srce usmiljeno, da bi čutila vse trpljenje bližnjih in da nikomur ne odrečem svojega srca.

Iskreno se bom srečevala tudi s tistimi, za katere vem, da bodo zlorabljali mojo dobroto, toda sama se bom zaprla v Srce usmiljenega Jezusa.

O svojem trpljenju bom molčala. Moj Gospod, naj se tvoje usmiljenje odpočije v meni. Moj Jezus, spremeni me v sebe, kajti ti zmoreš vse (163).

O božji usmiljenosti, blagaj moje
ga miselnostjo nepravilno in neskladno
i skozi pravi hvalni moč, saj ti nis
moje misli, nepravilno in neskladno
nis, in čisto humani, jeto to godinu nisl
hijo miselnostjo in iniala catgo, puvale
si in iniala, in naj iniala iniala, in
tej godinu, in admanat slany iniala, iniala
nisl pravi pravi moč, moč, moč.

s. Favstina Kowalska
Foto vir: www.kapitelj.com
www.faustyna.eu

Iz dnevnika
s. Favstine

PRIČEVANJE

BOG SE JE Z LJUBEZNIJO DOTAKNIL MOJEGA SRCA

Alfred Heck je prvič poromal v Medžugorje leta 1987. Takole piše o svoji izkušnji:

13. aprila tistega leta, bil je ponedeljek velikega tedna, me je žena končno uspela prepričati, da sem se z njo odpravil na romanje v Medžugorje. Takrat sem bil prepričan, da se tudi brez molitve in romanj počutim čisto dobro. Vsekakor pa sem si želel potovati s svojim avtomobilom in ne z avtobusom, polnim starih žensk, ki molijo rožni venec. Zgodilo pa se mi je prav to. Ko smo prispeli v Medžugorje, je sveto mašo v nemškem jeziku oblikovala skupina

romarjev iz Salzburga. V nasprotju z mojimi dotedanjimi navadami v cerkvi me je nekaj vleklo naprej, proti prezbiteriju. Pokleknil sem pri stopnicah pred oltarjem in začel jokati. Tega nisem doživel še nikdar. Jaz, star 39 let, telesno in duševno zdrav, nisem jokal že od otroštva. Takrat pa so mi celo uro tekle solze. Je bila to žalost? Ne. Je bilo veselje? Mogoče. Tega še danes ne vem prav dobro. Presenetljivo in pomembno je to, kar se je zgodilo z menoj. Bilo je kot očiščenje in osvoboditev. Vse, kar se je v meni slabega nabralo zaradi moje trdosrčnosti, trme, ran in greha v življenju brez Boga, se je v tem

trenutku razsulo. To je bila ura milosti, v kateri sem čutil in spoznal, da Bog obstaja. In ta Bog se me je dotaknil z ljubeznijo. Do takrat me je le strah pred Bogom, ki kaznuje, vsake toliko časa zvlekel v cerkev.

Zakaj se je to zgodilo ravno v Medžugorju? Zakaj ravno pri sveti maši? Tega ne vem. Pridiga in lepe pesmi niso bile razlog, ker mi to ni ostalo v spominu. Samo Bog ima odgovor. Vem pa, da se je takrat zame začelo novo življenje. Po več kot dvajsetih letih sem našel pot do spovednice. V meni se je takrat zbudilo hrepenenje po evharistiji, po Božji besedi in molitvi. Postopoma je raslo, povezano z vzponi in s padci.

Odtlej me ves čas spremlja pravo in pristno veselje. Najprej nad zemeljskimi stvarmi, ki so mi podarjene: nad ženo, ki mi stoji ob strani; nad otrokoma, ki sva ju na čudovit način dobila po dolgih letih zakona; nenazadnje nad zagotovljenim delovnim mestom. Je pa tu še nekaj več: veselje v Bogu, evharistiji, v Božji besedi in v molitvi. Že mnogo let bi se morale na vsakodnevni poti v službo v avtomobilu slišati slavlne pesmi namesto svetovnih novic. Družinsko sedenje pred televizijo bi morala vsaj enkrat tedensko zamenjati skupna molitev pred križem in Marijinim kipom. In tu je še veselje zaradi velike in čudovite katoliške Cerkve, v kateri smo krščeni in ki s svojimi

neizmernimi, od Boga podarjenimi milostmi toliko ljudem prinaša mir in zveličanje. Te moči, tega veletoka milosti ne zmanjšajo niti grehi posameznikov v Cerkvi.

Je pa tudi v Medžugorju tako kot drugje. Ne povzdigne takoj vsaka molitev srca v višave. Velikokrat prevlada stiska, ker problemi vsakdanjika ostajajo, in prevečkrat se zdi, da hoče trnje zadušiti dobro seme. Ravno v takih trenutkih nas Marija vabi s svojim sporočilom, ki smo ga dobili 25. januarja 2001: »Molite, dokler vam molitev ne postane radost.« In tako kljub oviram, duhovnim bojem in težavam, s katerimi mi ni prizaneseno, ostaja neki globok notranji mir. V sebi čutim, da je pot, po kateri nas vodi Marija s svojimi sporočili, prava, in da je to pot, po kateri z menoj hodi njen sin Jezus.

Nazadnje naj kot znamenje Božjega smisla za humor zapišem še tole. Po svojem prvem, takrat neprostopoljnem romanju s starimi ženami z rožnimi venci v rokah, sem v Medžugorje vodil in organiziral več kot 50 prav takih romanj. Prostovoljno, z veselo molitvijo in z veliko ženami, ki se mi vsak dan zdijo mlajše in lepše.

Prevod in priredba A. S.

POROMALI SMO

MARIJA VSAKEGA OD NAS POKLIČE

V zgodnjih jutranjih urah smo se v četrtek, 21. aprila, romarji z Gorenjske odpeljali v Medžugorje. Ob pogledu na poln avtobus znanih in manj znanih ljudi se človek v prvem trenutku vpraša, kam pravzaprav odhaja in zakaj je tisti trenutek tam. Odgovor dobi po nekaj prevoženih kilometrih, ko nas naš spremljevalec Janez Ahačič spomni, da je vsak od nas poklican in povabljen na pot od naše nebeške Matere, Kraljice miru.

Pot v Medžugorje se mi zdi vedno dobra priprava za pot v mojo notranjost, intimo in odnos z Marijo,

Jezusom, nebeškim Očetom in za ponovno komunikacijo s Svetim Duhom, ki se mu na poti lahko v polnosti odprem. Tako se je pričela tudi ta pot: skupna molitev, petje, branje Marijinih sporočil, obujanje dogodkov iz Medžugorja. Vse to je v nas budilo hrepenenje in pogum, da odpremo srca. Vsakega od nas je Mati Marija tudi tokrat povabila s posebnim namenom, saj ona pozna naša bremena, rane, napore, nemoč in želi, da bi vse to ugledali v pravi luči, v luči Božje ljubezni in bližine.

V Medžugorju je vsaka sveta maša enaka kot tista v Sloveniji, le mi jo

velikokrat doživimo drugače. Ker je bil dan vroč, smo sveto mašo obhajali zunaj, skupaj z mnogi tujimi romarji iz različnih držav, a z istim namenom, da bi nas Mati peljala k svojemu Sinu. Vrhunec srečanja z Njim smo doživeli po obredu, ko je sledilo še češčenje Najsvetejšega.

Naslednje jutro nas je čakala pot na Križevac. Vsak s svojim križem smo se odpravili na to pot, vsak v svojem tempu misli in pogovoru z Njim. Pri tem so nam bile v spodbudo Petrove besede, saj nas je v kratkih razmišljanjih vodil od postaje do postaje križevega pota. Njegove besede so bile navdihnjene od Svetega Duha: odpirale so nam rane, vlivale upanje, jasnile misli in krepile korak proti vrhu. Kako močno postaje križevega pota vsakič znova ustrezajo naši življenjski situaciji in nam vlivajo pogum, da vztrajamo na naših poteh.

Popoldne smo obiskali

Gorana, nekdanjega narkomana, ki z družino živi na obrobju Medžugorja. Danes pričuje o svojem preteklem življenju in romarje opogumlja za vero in ljubezen do Gospoda ter varstvo in vodstvo Matere Marije.

Ob teh močnih spodbudah smo se lažje poglobljali vase in se še bolj pripravljali na večerno mašo in slavljenje križa, ki je potekalo po obredu.

Sobotno jutro nas je pričakalo sicer malce oblačno, a nam to ni vzelo želje in veselja, da se odpravimo na Podbrdo. Veseli del rožnega venca, ki smo ga molili od skrivnosti do skrivnosti je vodil gospod Vinko Podbevšek, župnik iz Kranja, naš duhovni voditelj na romanju. Ob vsaki skrivnosti pa smo se poleg Kraljice miru, ki se je pred 35 leti začela prikazovati takrat otrokom iz

Medžugorja, spomnili tudi

Kraljico rožnega

venca iz

Fatime, ki se je pred sto leti prikazovala trem fatimskim pastirčkom. Sporočila Gospe iz Fatime in Gospe iz Medžugorju se ne razlikujejo, med njimi je le 65 let razlike.

Sama se v tistem trenutku nisem niti zavedala, kako me Marija pripravlja na prihod fatimske Marije v Slovenijo. V popoldanskem času sobotnega dne nam je ena od vodičk, Marija Vasilj, podrobneje predstavila zgodovino oziroma začetek prikazovanj in nam odkrivala globino Marijinih sporočil, kot so ji to predstavili vidci.

Večkrat se sprašujem, koliko prikazovanj in sporočil bo še potrebnih, da nam Marija razsvetli

našo vest, da se v nas prebudi ljubezen do njenega Sina in da se odpremo Božjemu usmiljenju in usmiljenje delimo naprej. Se zavedamo, da živimo v milostnem času? Prav zato želimo in potrebujemo vedno znova romati v Medžugorje, romati v svojo dušo, da bi vsakokrat bolje odkrili, kdo smo in kaj nam želi nebeška Mati sporočiti. Naše romanje smo zaključili z zahvalno sveto mašo v nedeljo zjutraj, ki sta jo darovala gospod Vinko in Peter iz Nazarij, ki je romal skupaj z romarji iz Savinjske doline. Hvala ti, mati Marija, da si z nami na poti našega odrešenja.

Maja Jerkič

POROMALI SMO

UTRIP SRCA

Bila je nedelja 24. aprila 2016, ko me je pot ponovno vodila v Medžugorje. Vsako romanje v ta kraj je pustilo poseben pečat v mojem srcu in tako je bilo tudi tokrat.

Prvič sem v Medžugorje romala pred 21 leti. Romala sem tudi v druga romarska svetišča, npr.: na Kurešček, Brezje, k Mariji Bistrici, na Trsat in še v nekaj manjših svetišč.

Odraščala sem v krščanski družini in hodila k sveti maši. Kot otrok sem bila mirna, hkrati pa igrive in vesele narave. Po končani srednji šoli sem se zaposlila in si ustvarila dom in družino. Moja povezava z Bogom je bila iz dneva v dan šibkejša, preprosto nisem imela več časa za pogovor z Bogom – molitev, vrtela sem se v nekem nesmiselnem labirintu življenja. Moj mož ni prejel svetih zakramentov.

V zakonu sem rodila dva sina. Moj mož je bil veliko odsoten od doma in vse breme družine je padlo na moja pleča: otroci, služba, vrt,

nakupovanje, računi, vse, prav vse. Kljub vsemu sem uspela otroka vzgojiti v veri in omogočila sem jima prejem svetih zakramentov. Oba sta pridobila višjo izobrazbo, sedaj imata svoji družini in sta zaposlena.

Ko sem bila stara 40 let, pa je moje zdravstveno stanje začelo pešati. Po številnih operacijah je moje srce postajalo vse bolj ranjeno in takrat sem zaslišala Marijin glas: »Mira, rada te imam! Zbudi se, otrok moj, ti spiš!«

Od takrat se je moje življenje spremenilo, začela sem moliti in se Bogu zahvaljevati za vse, kar sem doživela in preživela. Grešila sem, ker sem se oddaljila od Boga. Na dogajanje okoli sebe sedaj gledam z drugimi očmi. Hvala Ti, Bog, za vse milosti po mamici Mariji in njenem presvetem Sinu. V mojem srcu zveni pesem: »Hvala, hvala, Jezus, hvala, hvala, Jezus, hvala iz srca.«

Mira

PRI MARIJI V MEDŽUGORJU SEM ODKRILA SVET KRAJ

Zgodilo se je davno tega na družinskem prazniku, ko me je sestra vprašala: »Ali si slišala za Medžugorje?« Moj odgovor je bil poln pomislekov in nevere in je kasneje v samem Medžugorju, kamor sem poromala s sinom Dominikom in prijatelji, dobil še svojo potrditev.

Nad mano je namreč molil videc, takrat desetletni Jakob, ki mi je rekel: »Gospa, ali vi ne verjamete v čudež, ki se tukaj dogaja?« Obstala sem kot vkopana, nema in presunjena, z vprašanjem globoko v srcu: »Kaj je z mojo vero? Ali res ni dovolj trdna? Ali sem zaman priromala k Mariji tako daleč? Kaj pa, če me je res na pot poklicala Marija in me bo še klicala?«

Tako se je zgodilo, da sem kljub dvomom vnovič poromala na ta kraj. In glej: srce se je ogrelo in verovalo! V naslednjih letih sem z veseljem vedno znova prihajala k Njej, ki vse razume. Kadarkoli so mi razmere dovolile, sem šla na to romanje, vedno s kopico prošenj in z molitvijo za vse, ki so se mi priporočali, da jih izročim Mariji.

Hvaležna sem Mariji za milosti spoznanja, za radost, ki mi ob vsakem obisku napolni srce in mi daje moč za vse življenjske tegobe.

Marija, Kraljica vseh ljudi, varuj nas in bodi naša najboljša priprošnjica še naprej, te prosimo iz vernega srca

Tvoji romarji iz doline solza

MAMINO ROMANJE V MEDŽUGORJE

Moja mama, Frančiška Špendov iz Žirovnice, je prvič romala v Medžugorje leta 1985. Sedaj je stara 86 let, pa se tega romanja še velikokrat spominja. Takole je zabeležila svoje spomine:

Štiri leta po prvih prikazovanjih v Medžugorju me je sestra, ki živi v Švici, prosila, če bi šli skupaj v Medžugorje.

Ker nisem ravno »potovalni« človek, me je potovanje zelo skrbelo, a sem ji obljubila, da grem. Druga sestra, ki je ta romarski kraj že obiskala, me je potolažila, da bo Marija poskrbela za vse. In je res!

Odpravili sva se nekega junijskega dne. Peljali sva se z vlakom do Mostarja. Imeli sva prijazno družbo domačinov. Bilo je hladno, pa smo si delili, kar smo imeli: mi smo njim ponudili odejo moje sestre, ki jo je razgrnila čez kolena vseh šestih potnikov, oni pa so nama ponudili rakijo.

Iz Mostarja sva se peš podali proti Čitluku. Dohitel naju je mladenič z avtom in naju prijazno peljal do naslova v Medžugorju, ki sva ga dobili že doma.

Prispeli sva do dveh starčkov, ki sta

naju prijazno sprejela. Takoj sva šli v cerkev, ki je bila že polna. Tam so bili vidci, ki so govorili, molili, peli. Bilo je zelo lepo. Tudi spovedovali so v mnogih jezikih, v slovenščini pa ne. Šla sem v hrvaško spovednico. Spovednik me je najprej vprašal: »Jesi kunila Majku Božju?« »Ne,« sem se posmejala, saj mi kaj takega še na misel ne pride. Šli sva tudi na Križevac in Crnico. Povsod je bilo veliko ljudi.

Na stanovanju naju je čakala zelo dobra zelenjavna juha, ki jo je skuhala naša gostiteljica. Njun sin – odvetnik – je prinesel svoje vino. Nič niso hoteli računati, pa sva vseeno plačali. Drugo jutro sva šli k maši s skrbjo, kako se bova vrnili v Slovenijo. Po maši pa sva na parkirišču videli avtobus s celjsko registracijo. Šoferja sem vprašala, če imajo dva prosta sedeža. »Sta že naši,« je dejal. Odpeljali smo se v Gornji Grad v župnišče, kamor naju je povabil župnik, ki je spremljal svoje farane na romanju. Prespali sva na fotelju. Zjutraj ob štirih naju je peljal na železniško postajo v Kamnik. Ob osmih sva bili že v Žirovnici. Ali ni to že skoraj čudež?

Marjeta Marn

MEDŽUGORJE IN OSAMOSVOJITEV SLOVENIJE

Sprašujemo se, če je osamosvojitev Slovenije iz nekdanje komunistične Jugoslavije, na kakšen način povezana tudi z Medžugorjem. Namreč Slovenija se je osamosvojila 25. junija 1991, torej ravno na deseto obletnico prikazovanj v Medžugorju. Ta datum je bil dolgo časa prikrit. Po razglasitvi plebiscita 26. decembra 1990 so samo napovedali, da je treba najkasneje v pol leta, torej do 26. junija 1991, izvesti vse postopke za razglasitev neodvisnosti. Po 25. juniju, ali že dan prej, se je začela vojna za Slovenijo, v kateri so bile človeške žrtve, a smo bili obvarovani pred hujšimi boji in katastrofalnimi bombnimi napadi.

Morda bo kdo rekel, da je šlo za 'nasmeh zgodovine' in smo imeli srečo, da se je to zgodilo. Ta dogodek je bil več kot le ugoden trenutek v

času padca berlinskega zidu in komunizma. Toda mnoge države niso bile naklonjene osamosvajanju Slovenije, zlasti tiste, ki so sledile politiki Združenih držav. Naklonjenost Sloveniji in Hrvaški so pokazali le posamezni državniki v Nemčiji, Avstriji, Italiji. Šele napad JLA (vojska nekdanje Jugoslavije) je nekoliko bolj odprl možnost mednarodnega priznanja. Še vedno so bila pogajanja za pravo rešitev zelo trda.

Nastanek slovenske države je bil načrt in proces, ki je bil poln negotovosti. Ljudje, ki so se vanj dejavno vključili, so tvegali službe, življenje ... Potez Beograda ni bilo mogoče predvideti. Verniki so se zatekali k molitvi, postu in darovanju. Mnogi so prepričani, da se je zaradi molitve Slovenija izognila dolgotrajni vojni in se prebila iz

razpadajoče Jugoslavije. Na to v družbi in tudi med kristjani pozabljam, o tem dogajanju ne pripovedujemo mladim, in kar je še posebej pomembno, skoraj ne znamo biti hvaležni za ta veliki dar.

Marija se je v Medžugorju prikazala natanko deset let pred osamosvojitveno vojno v Sloveniji in na Hrvaškem. Vsebina Marijinih sporočil se v svojem jedru nanaša na mir in spreobrnjenje, mir kot temeljni cilj in sprebrnjenje kot pot k ustvarjanju miru. O tem govori sporočilo po krvavi domovinski vojni na prostoru bivše Jugoslavije (25. 2. 1996). Sicer pa moremo že v sporočilih z začetka prikazovanj zaznati klice k miru in spreobrnjenju, ob senci vojne, ki se je nezadržno bližala. Nekateri so tedaj vzeli zares Marijina naročila in sprejeli pot miru ter spreobrnjenja kot odgovor na zlo, ki se je vedno bolj gostilo. Veliko ljudi pa je ostalo kot množica nemih gledalcev, ki so gledali naraščanje napetosti in nasilja. Pri tem je treba poudariti, da medžugorska sporočila niso namenjena izključno balkanskim državam, ampak vsemu svetu.

Sporočilo o spreobrnjenju in miru

Po prikazanju na Podbrdu je Marija Pavlović hitela proti hišam in med potjo še enkrat videla Marijo, ki je stala nad velikim temnim križem in skoraj jokaje govorila: »Mir, mir, samo mir.« Potem je še dvakrat

ponovila: »Mir mora zakraljevati med Bogom in človekom ter med ljudmi.«

Ni brez pomena, da je Marija postavila na prvo mesto mir med Bogom in človekom, na drugo pa mir med ljudmi. Pomanjkanje miru v odnosu med Bogom in ljudmi postane vzrok za terorizem, vojne, umore ...

Sprememba se mora začeti pri posameznikih in v družbi, da se spravimo z Bogom ter z ljudmi in se v sebi resnično spreobrnemo. Zlo, ki je v ljudeh, se zbere skupaj in povzroča nasilje, nezanimanje, sovraštvo. Lepo bi bilo, da bi sodelovali, si vsi skupaj prizadevali za dobro, pa si povzročamo hudobije in se pobijamo. Jezusov križ, ki je bil v ozadju Marijinega sporočila o miru, ima globok pomen. Jezus je umrl za odpuščanje naših grehov (Rim 5,10) in vabi Korinčane, da se spravijo (pomirijo) z Bogom. (2 Kor 5,20). Marijina sporočila govorijo o miru, ki ga je vzpostavil Jezus, in ta se rodi po človekovem spreobrnjenju k Bogu.

V temnem križu moremo videti napoved temnih dogodkov, do katerih je prišlo, ker niso ljudje prisluhnili povabili k miru in spreobrnjenju. Tisti, ki so vzeli zares Marijina sporočila, so začeli moliti za mir. Velika skupina ljudi se je na nasilje in sovraštvo odzvala nenasilno, z molitvijo in postom, še posebno z molitvijo rožnega venca.

Marija se ni postavila na eno ali drugo

stran sprtih, tudi ni klicala politikov, da bi debatirali o kompromisih na mirovni konferenci. Njen klic je bil usmerjen k spreobrnjenju k Bogu, ki je temeljni vir miru. Vidce je povabila: »Vabim vas, da postanete nosilci in pričevalci mojega miru v tem nemirnem svetu.« (25. 7. 1990)

Kraljica miru

Marija se je na začetku prikazovanj predstavila kot Kraljica miru, kasneje je ta izraz prežela njena sporočila. Dve leti pred vojno, ko je vrelo po Vzhodni Evropi in je komunizem izgubljal svojo moč, je Marija spregovorila: »Otroci, ne bojte se, ker sem z vami. Ne mislite, da ni izhoda in da je satan zavladal. Jaz sem vaša Kraljica miru.« (25. 7. 1988)

Tako se je tudi predstavila na božični dan leta 1988: »Dragi otroci, vabim vas k miru. Zaživite mir v svojih sreih in svojem okolju, da bi spoznali mir, ki ne prihaja od vas, ampak od Boga. Otroci, danes je veliki dan, veselite se z menoj! Slavite Jezusovo rojstvo z mojim mirom. S tem mirom sem prišla kot vaša Mati, Kraljica miru.« Marija tako prihaja v nemirni svet, mu prinaša mir kot Božji dar. Da bi ga mogli uresničiti, pa se je treba obrniti k Bogu in spremeniti življenje. Ker se to tako počasi uresničuje,

Marija že 35 let vabi k temu, da bi ljudje živeli, kar Bog želi od

njih (17. 7. 1986).

Za mir naredijo največ tisti, ki so spoznali, da se morajo najprej sami spreobrniti k Bogu in izriniti zlo, ki je v njih. S tem mirom morejo potem stopiti k drugim in v družbo ter skupaj graditi oaze miru. Tudi Marijina sporočila se nanašajo na širni svet in svetovno zgodovino. Vidce svari, da je satan močan kot še nikoli in želi izničiti njene pobude ter načrte miru; ljudi želi prepričati, da njen Sin ni močan v njegovih odločitvah. Zato je vabila k pokori in odpovedi, da bi se začele uresničevati skrivnosti, ki so bile napovedane že v Fatimi. (25. 8. 1991)

Ne poznamo teh skrivnosti, vemo le za neke namige glede prihodnosti Cerkve in sveta. Nekateri se sprašujejo, koliko časa bodo še trajala prikazovanja v Medžugorju. Odgovor je v tem, da je mir povezan s spreobrnjenjem k Bogu. Miru ne bo brez sprejema Gospodovega povabila in zaupanja v njegovo vodstvo zgodovine.

Težaven pogled naprej

V 35 letih medžugorskih prikazovanju tako vidimo že neke sadove tega dogajanja, predvsem nepričakovani padec komunizma v Vzhodni Evropi, kar nekateri povezujejo z Marijino priprošnjo. Roka Kraljuce miru nas je v Sloveniji rešila vojne, ki bi lahko

povzročila ogromno smrtnih žrtev in ruševin. V času tranzicije, ko smo podobni Izraelcem na poti iz Egipta, je v ospredju odkriti boj s potrošniško miselnostjo in prakso, ki se hoče polastiti človeških duš in samega življenja.

Ob tem vpijejo tisoči nerojenih otrok, ki jih je Marija vzela v svoje varstvo, in skrbijo, da ne bi kot ovce sledili medijski propagandi, ampak se odločili za življenje in družino. Marija nas pripravlja za nove čase in boje. V Evropi, ki je vedno bolj brez Boga in pravih vrednot, pripravlja novo pomlad v tistih posameznikih in državah, ki se odločajo za Jezusa in njegovo kulturo.

Marija je Mati za Cerkev, ki je nemočna in se ne znajde v

zgodovinskih razmerah. Mnogi verniki in celo duhovniki živijo, kot da ni Boga, ter to dejansko tudi mislijo. Zato je po Božji previdnosti in Marijini prošnji namenjena Cerkev izkušnja usmiljenja, po kateri bodo mnogi ljudje zopet prepoznali ljubezen Boga in se zopet začeli zanimati za ljudi, ki so jim poslani v življenje.

Nenazadnje nam zgodovinska izkušnja kaže, da je mogoče z molitvijo k Mariji premostiti mnoge preizkušnje za posameznike, narode in civilizacije. Marijini narodi ne bodo izumrli. Bodo pa deležni težkih bojev in velikih preizkušenj.

Primož Krečič

Foto vir: radio.ognjisce.si

JEZUS, LEPOTA VESOLJA

**Jezus, ti si večna Beseda Očeta,
lepota vesolja in tek zgodovine,
ti si skladnost narave in blagi sijaj zarje,
ti si pesem veselja od prvega dne.
ti si prijatelj človeka, ki je dober v tvojem spominu,
ti si ogenj gorečega grma in luč, ki sveti skozi noč.**

**Jezus, ti si lepota, ki razodeva čar Duha,
lepota, ki je prijateljica upanja
in je rojena v ljubezni, da raztresa
semena prihodnosti v napore vsakdanje vere.**

**V tebi se križajo vsa pota sveta,
ti si obzorje svobode in miru,
kdor vidi tebe, vidi Očeta ...
Zato mi odpri oči, da te bom videl
in te prepoznal s hrepenenjem očiščenega srca –
sedaj v naporu ran in minljive krhkosti,
jutri v odprtem čudenju osmega dne.**

**Naj verujem v konec noči in iskanja,
naj živim v okrilju tvoje kraljevske lepote,
med tirnicami tvoje volje in stran od vsega,
kar ustvarja nemir, obup in črnogledost.**

**Naj zasiye luč tvoje resnice sredi naporov in bolečin,
da vzcvetijo semena pomladnih rož
in jutranji žarki oživijo zelene travnike
v pričakovanju tiste luči, ki nikoli ne zaide.**

Primož Krečič

27. MLADIFEST MEDNARODNI MOLITVENI FESTIVAL MLADIH Medžugorje, 1.–6. avgust 2016 BODITE USMILJENI! (Lk 6,36)

Mladifest se letos izjemoma, zaradi svetovnega dneva mladih na Poljskem, začne 1. avgusta. Pripravili smo povzetek programa srečanja – z željo, da vas nagovori in spodbudi k odločitvi za udeležbo na tem veličastnem dogodku.

Ponedeljek, 1. 8. 2016

- 18.00 - Molitev rožnega venca
- 19.00 - Svečan začetek Mladifesta, sv. maša
- 21.00 - Češčenje pred Najsvetejšim

Naslednji dnevi imajo podoben program, saj se vsak dan do petka ponovi:

- 9.00 - Molitev
 - Kateheza
 - Pričevanja
- 12.00 - Angelovo češčenje
- Odmor
- 16.00 - Pričevanja
- 18.00 - Molitev rožnega venca
- 19.00 - Sv.maša

Poleg tega pa je še:

v torek, 2. 8. 2014

- 6.00–6.40 - Molitev rožnega venca na Podbrdu pri Marijinem kipu

20.30–21.30 - Meditacija s svečami in molitev pred križem

v sredo, 3. 8. 2014

20.30–21.30 - Procesija z Marijinim kipom, nato
češčenje pred Najsvetejšim

v četrtek, 4. 8. 2014

21.15 - Predstava skupnosti Cenacolo

v petek, 5. 8. 2014

20.30–21.30 - Češčenje pred Najsvetejšim

21.30–22.00 - Poslanstvo

Slovo ob pesmi

Sobota, 6. 8. 2014

Vzpon na Križevac – vsak zase.

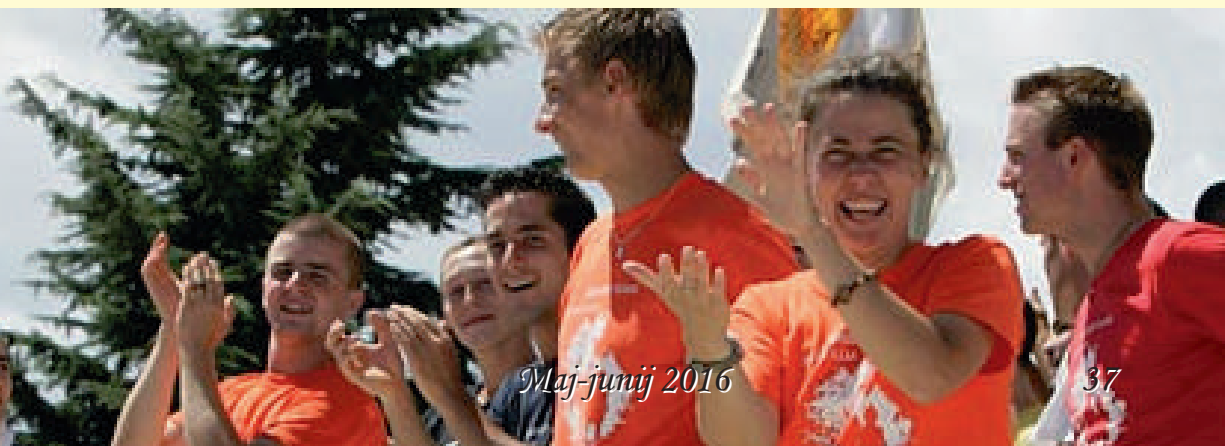
5.00 - Sv. maša na Križevcu

PRIPOROČILA:

- udeleženci naj imajo s seboj majhen radio s FM-frekvenco in slušalkami, Sveto pismo in sončnik/dežnik;
- skupine, ki bodo sodelovale na molitvenem srečanju, naj v času srečanja mladih ne načrtujejo drugih dejavnosti;
- med festivalom ne bo maš v dopoldanskem času
- celoten program se simultano prevaja v več jezikov, tudi v slovenščino.

Vir: www.medjugorje.hr

(prevzeto 31.5.2016)

VABILO NA 3. SLOVENSKI MARIJIN DAN

Vse bralce revije Mir – Odmev Medžugorja, vse medžugorske romarje, vse Marijine častilce in častilce njenega Sina Društvo Mir vabi na 3. slovenski Marijin dan, ki bo 11. junija 2016 v Velesovem oz. v Adergasu na Gorenjskem.

Letošnje srečanje bo potekalo po naslednjem PROGRAMU:

8.30 – Zbiranje

9.00–10.15 – Molitev rožnega venca, litanije Matere Božje, molitev k Sv. Duhu

10.15–10.30 – Odmor

10.30–12.00 – Sveta maša, vodi jo g. Primož Krečič

Vera, 7 x Oče naš, Zdrava Marija, Slava Očetu

Blagoslov naboznih predmetov, vode, olja

Molitve za ozdravljenje na duši in telesu

12.00–13.00 – Odmor za kosilo

13.00–15.00 – Pesmi s festivala mladih ter govor oz. pričevanje gostje iz Medžugorja, Viki Dodig, ki je uradna vodička za nemško govoreče romarje v Medžugorju

15.15–16.15 – Češčenje Najsvetejšega

Pot do Velesovega: Peljete se po avtocesti proti Gorenjski – iz Ljubljane proti Kranju.

Varianta 1: izvoz 11 – Vodice, v Vodicah smer Brnik, nato skozi Spodnji in Zgornji Brnik do Cerkelj, v Cerkljah levo za Visoko/Adergas. V vasi Češnjevek je odcep desno za Adergas.

Varianta 2: izvoz 9 – Kranj vzhod, peljite proti Šenčurju, sredi vasi peljite za smer Trata pri Velesovem.

Vse bralce prosimo za molitveno podporo, da bi ta dan izpolnil svoj namen. Veselimo se dneva, ki ga bomo preživeli skupaj – ob Mariji!

Društvo Mir
Foto: Jana Petejan

RAZMIŠLJANJE OB SPOROČILIH KRALJICE MIRU PO VIDKINJI MIRJANI DRAGIČEVIĆ SOLDO

Medžugorje, 2. april 2016

***Moj Sin na poseben način ljubi tiste,
ki trpijo bolečine***

Pred dobrim letom je zbolela mama moje znanke in ta mi je potožila, da jo skrbi zanjo. Pričela sem moliti za bolnico (in za vse njene), večkrat sem se je spomnila tudi pri sveti evharistiji, darovala Bogu njeno trpljenje in se s prošnjo obračala tudi k Mariji, še posebej, ker mi je znanka povedala, da njena mama ni verna in zavrača vsak stik s Cerkvijo in z duhovniki. Vmes sem tu in tam kaj izvedela o poteku bolezni in kazalo je, da gre na bolje.

Nekega večera sem v Dnevniku

Favstine Kowalske prebrala povabilo, da naj molimo za umirajoče. Naslednje jutro sva se z možem kot običajno peljala v službo. Med opazovanjem prebujajočega se jutra sem nenadoma spontano pričela moliti in dodala, prvič doslej: »Moliva še posebej za vse umirajoče in za vse, ki bodo danes umrli ...« Ko sem šla sama še peš prek Tivolija, sem molila še rožni venec Božjega usmiljenja.

Nekaj ur potem sem izvedela, da je bil to čas, ko je umirala omenjena gospa in da je umrla v miru v krogu svojcev. Ob spoznanju, kako je Bog usmiljen, sem v srcu začutila neizmerno veselje in hvaležnost.

Po pogrebu mi je hči pokojne, ki jo je mamina smrt sicer zelo prizadela,

povedala, da so vsi čutili nenavaden mir, jaz pa sem ji povedala svoj del »zgodbe«. Bila je hvaležna.

Na priprošnjo nebeške Matere, ki jo podpremo z našim sodelovanjem, se lahko dogajajo čudeži.

***Molite za svoje pastirje, da bi imeli v
vsakem trenutku ljubezen,
da z ljubeznijo delajo za mojega
Sina***

Duhovniki so kot sveče, ki izgorevajo, da bi bilo drugim svetlo. So kot oljenke, v katerih olje počasi pohaja, in če ga ne dolivamo, plamen ugasne. Olje je naša molitev zanje.

Jezus je luč, ki sveti v temi – duhovniki svetijo toliko, kolikor ljubijo Jezusa, z Njim pa tudi Očeta in Svetega Duha. Te ljubezni smo potem deležni tudi njim zaupani verniki. Kajti Jezus pravi: »Če me kdo ljubi, se bo držal moje besede in moj Oče ga bo ljubil. Prišla bova k njemu in prebivala pri njem« (Jn 14,23).

To je na videz preprosto, a je temeljno, sicer Marija ne bi tolikokrat opozarjala in prosila, da molimo za duhovnike. Potrebna pa je odločitev, da postane molitev za duhovnike del našega vsakdanjika. Darujemo lahko tudi žrtve, drobne odpovedi. Predvsem pa darujmo naš molk, ko nas mika, da bi se pridružili kritiziranju duhovnikov – tudi takrat raje molimo

Medžugorje, 2. maj 2016

***Moj Sin ljubi čiste in ponižne, ki
trpijo in trpljenje prenašajo v tišini
in upanju na končno odrešenje.***

Vsak od vas je edinstven svet pred nebeškim Očetom

V dneh, ko po Sloveniji že potuje kip fatimske Marije (od 12. maja 2016 do 13. oktobra 2016) in se mnogi posvečamo njenemu brezmadežnemu Srcu, razmišljam o tem, kaj pomeni ta posvetitev.

V pridigi pred prihodom kipa v našo župnijo je bilo rečeno, da je obisk Marijina kipa namenjen spominu na dni, ko se je nebeška Mati prikazovala v Fatimi in fatimskim pastirčkom povedala skrivnosti. Sporočilo pa – da je Bogu mar za vsakega človeka in da se lahko reši veliko ljudi, če se obrnejo k Marijinemu materinskemu Srcu.

Za Boga smo edinstveni, a ker smo zelo različni, nas Marija obiskuje na raznih koncih sveta, na različne načine, v različnih časih, vedno pa pred velikimi dogodki. V Medžugorju prihaja že skoraj 35 let.

Marija išče načine, kako nas najboljše nagovoriti, ker jo skrbi za vsakega človeka! Celo mi, ki smo prejeli milost vere, ne živimo tako, da bi z življenjem pritegnili druge ljudi. Tudi med nami so grehi napuha, nestrpnosti, nevoščljivosti. Duhovni

boj nas spremlja do konca življenja. Poslani pa smo, da bi oznanjali evangelij s svojim življenjem. To zahteva ponižnost, odpoved napuhu, dajanje prednosti drugemu. »Kdor izgubi svoje življenje zaradi mene, ga bo našel« (Mt 10, 39). Svojo vero moramo živeti, ne je skrivati! Marija nas poziva, da se resnično spreobrnemo, da bi mogli širiti ljubezen in mir vsem okrog nas.

Bog pa nagovarja tudi ljudi, od katerih bi morda tega ne pričakovali. Pred dobrima dvema letoma smo bili na obisku pri prijateljih. Žena ni bila versko vzgojena, mož pa je veren. Pogovarjali smo se o Bogu, ki »dobro plačuje in hudo kaznuje«. To strogo določitev sem morala dopolniti s tem, da je Bog predvsem neskončno usmiljeni Oče, ki se grešnika usmili celo zadnji trenutek življenja, če se pokesa in se odloči zanj. Ateistična

žena je zelo poslušala in rekla: »Včasih sem bila zelo kritična glede vere, ob umiranju lastnih staršev pa sem dojela, da ne umre le telo, ampak z njim odhajajo tudi svetovi, ki so v človeku ... Počasi razumem, kaj to pomeni.« Zelo vesela sem bila tega prebliska Svetega Duha, ki odpira srca in misli ter pridobiva ljudi za Očeta tako, kot zna le On.

Nedavno mi je prijateljica povedala, da je njen neverni zet nenadoma rekel: »Saj sploh ne moreš delati, če ne veruješ!« Delovanje Svetega Duha, ki veje, kjer hoče, nas preseneti, ko najmanj pričakujemo.

Sveti Duh, hvala! Oživljaj, kar je dobrega v nas zaspalo ali je mrtvo, da bomo mogli opraviti nalogo, ki jo je nebeški Oče zaupal prav nam! Marija, ohranjaj nas v duhovni lepoti!

Marta Ciraj

PADIMO NA KOLENA...

Ob 20-letnici Marijinih prikazovanj je p. Jozo Zovko razmišljal o pomenu in poslanstvu Medžugorja. Petnajst let kasneje so njegove misli še vedno aktualne, zato jih nekaj na kratko povzemamo.

Medžugorje je delo Očeta. Človeška roka ga ne bi mogla organizirati. Medžugorje ni delo ljudi. Zato smo tukaj srečni in se počutimo kakor na svatbi. To je delo ljubezni, kjer se lahko vsi srečamo z Očetom. Tukaj se dobro počutimo! ... V tem času zla, suženjstva in sovraštva je na zemlji svet prostor, oaza milosti. Tu Gospa navdihuje romarje: »Cerkve se mi ruši. Popravi mi jo! Pomagaj mi! Potrebujem te!«

Stopili smo v novo tisočletje, ko politiki želijo narediti novo Evropo. Marija v Medžugorju pa ustvarja nov svet: »*Rada bi, da bi doumeli, da želim tukaj ustvariti ne samo kraj molitve, ampak tudi kraj srečanja src.*« To je razlika med Evropo, ki jo želijo politiki, in Evropo, ki jo želi Gospa ...

Srečujemo se lahko, če med nami vlada ljubezen, ljubezni pa ne dolgujemo Združenim narodom, vojnám, znanosti, tehnologiji, knjigam. Ljubezen dolgujemo Materi ... Ona daje vse, kar potrebuje današnji svet.

Sv. Benedikt je kot mladenič želel spremeniti Cerkev ... Želel je z

obraza Cerkve odstraniti dvoličnost, nepoštenje in nemoralnost. Spuščal se je v razpravljanja z izobraženci, prepiral se je z znanstveniki. Pa ni uspel! Ker je v srcu nosil starega človeka! Postal je živčen, ker ni vedel, kaj bi naredil. Duh ga je odvedel v puščavo. Tam pa je odkril skrivnost: ko je padel na kolena, se je v Evropo začela vračati svetloba. Evropa je to opazila.

Svet se je zaradi njega spreobrn timer ... Prav tako zaradi sv. Frančiška, don Bosca in mnogih drugih ... Evropa se je začela dvigovati šele takrat, ko se je vrgla na kolena!

Danes imaš ti svojo priložnost! Ne obsojaj svoje generacije! Gospa ne želi, da napišeš izjavo proti državi, oblasti, grešnikom, Cerkvi. Gospa želi, da bi bili vsi na kolenih. Kolena naj dvignejo svet in ga razsvetlijo ... Satan je zelo močan: ločuje, zasušnjuje, razdira. Ti pa bodi seme in nosilec miru. Zelo pomembno nalogo imaš!

»Dragi otroci, jaz sem vaša Mati, ne bojte se. Vi ste mi potrebni. Ljubim vas.«

MARIJINI OBROKI (MARY'S MEALS) preprosta rešitev za lačne v svetu

VELIKA HVALA VSEM DOBROTNIKOM

Preteklo je eno leto, odkar smo postali sodelavci velike družine Marijinih obrokov, ki je konec leta 2015 prehranjevala 1.101.206 otrok v najrevnejših državah sveta. Marijini obroki so nedavno pričeli delovati tudi v Siriji, kjer so potrebe zelo velike. V letošnjem letu smo nakazali že 4700 €. S temi sredstvi se bo eno leto v šoli prehranjevalo 313 otrok. HVALA Bogu, da smo lahko Njegovi sodelavci tudi na ta način!

Več o projektu na spletni strani:

www.marysmeals.org.uk

Dear Ciraj Marta

DONATION RECEIPT

I am writing to acknowledge safe receipt into our account the donation of € 1000.00 on the 9th Feb and €1,700.00 on the 8th April to Mary's Meals. We are very grateful indeed for your support.

Yours sincerely

Magnus Macfarlane-Barrow
CEO, Mary's Meals

Hi, Marta,

Apologies for my delay in writing.

I am confirming receipt of € 2000 on 25.04.16.

Please see credit advice attached.

Have a good day.

Flora

Račun za vaše prispevke za Marijine obroke:

DPM-MIR SLOVENIJA,
Črnetova 20, 1000 Ljubljana
Swift LJBASI2X
IBAN SI56020130261483786
SKLIC: 00 1983-2002
NAMEN: Marijini obroki
KODA NAMENA: CHAR

ROMANJA

Od 9. do 12. junija 2016 bo 5. mednarodno srečanje invalidov. Informacije in prijave: Jurij 041/515-070, e-naslov: jurij.bam@gmail.com

Od 10. do 12. junija 2016. Odhod iz Kranja ob 19.00, preko Ljubljane ob 19.20, Novega mesta ob 20.30 in Metlike ob 21.00. Povratek 12. junija zjutraj. Prijave: Emilija 051/670-759 ali Zdenka 07/334-61-25.

Od 23. do 26. junija 2016, za 35-letnico prikazovanj. Odhod iz Ljubljane v četrtek ob 6.00, vrnitev 26. junija zvečer. Prijave: Marinka 01/839-46-15 ali 041/ 841-058 in Anica 01/537-38-44.

Od 24. do 26. junija 2016, za obletnico Marijinih prikazovanj. Odhod iz Ljubljane 24. junija ob 19.30, vožnja preko Žalca (20.30), Celja (21.00), Šmarja pri Jelšah (21.30), Rogaške Slatine (22.00), Rogatca (22.15) in preko Đurmanca do Zagreba ter nato po avtocesti do Medžugorja. Odhod iz Medžugorja 26. junija okrog 12. ure, povratek v Slovenijo v večernih urah. Dodatne informacije in okvirni program dobite ob prijavi. Prijave: Andreja Pezdevšek 041/274-021 (po 18.00), e-naslov: apezdevsek@gmail.com

Od 24. do 26. junija 2016, za obletnico prikazovanj. Odhod z avtobusne postaje Ljubljana ob 18.00, vrnitev v nedeljo, 26. junija, v jutranjih urah. Duhovno vodstvo: g. Maks Kozjek. Prijave: 03/567-81-70 ali 041/225-612.

Od 24. do 27. junija 2016, za 35-letnico prikazovanj. Duhovno vodstvo zagotovljeno. Prijave in informacije: Petra 030/308-686.

Od 31. julija do 6. avgusta 2016, za Mladifest. Odhod iz Ljubljane v nedeljo, 31. julija, ob 6.00, vrnitev 6. avgusta zvečer. Prijave: Marinka 01/839-46-15 ali 041/ 841-058 in Anica 01/537-38-44.

Od 31. julija do 6. avgusta 2016, za Mladifest. Odhod iz Kranja v zgodnjih jutranjih urah, preko Ljubljane, druga vstopna mesta po dogovoru, vrnitev 6. avgusta v poznih večernih urah. Za dodatne informacije in prijave: Klavdija 040/810-521.

Od 31. julija do 2. avgusta 2016, za Mladifest. Odhod iz Kranja (19.00), preko Ljubljane (19.20), Novega mesta (20.30) in Metlike (21.00). Povratek 2. avgusta zjutraj. Prijave: Emilija 051/670-759 ali Zdenka 07/334-61-25.

Od 3. do 6. avgusta 2016, za Mladifest. Duhovno vodstvo zagotovljeno. Prijave in informacije: Petra 030/308-686.

Od 1. do 7. avgusta 2016, za Mladifest. Odhod iz Ljubljane 1. avgusta ob 5.30, vožnja preko Žalca (6.30), Celja (7.00), Šmarja pri Jelšah (7.30), Rogaške Slatine (7.45), Rogatca (8.00) in preko Đurmanca do Zagreba ter nato po avtocesti do Medžugorja. Odhod iz Medžugorja 6. avgusta v popoldanskih urah, povratek v Slovenijo predvidoma v nedeljo, 7. avgusta, v jutranjih urah. Dodatne informacije in okvirni program dobite ob prijavi. Prijave: Andreja Pezdevšek 041/274-021 (po 18.00), e-naslov: apezdevsek@gmail.com

Od 4. do 6. avgusta 2016, za Marijo Snežno. Odhod z avtobusne postaje Ljubljana ob 18.00, vrnitev v soboto, 6. avgusta, v jutranjih urah. Duhovno vodstvo: g. Maks Kozjek. Prijave: 03/567-81-70 ali 041/225-612.

Od 13. do 16. avgusta 2016, za praznik Marijinega vnebovzetja. Odhod iz Ljubljane 13. avgusta ob 19.30, vožnja preko Žalca (20.30), Celja (21.00), Šmarja pri Jelšah (21.30), Rogaške Slatine (22.00), Rogatca (22.15) in preko Đurmanca do Zagreba ter nato po avtocesti do Medžugorja. Odhod iz Medžugorja 15. avgusta 2016 po večernem molitvenem programu v cerkvi sv. Jakoba v Medžugorju, povratek v Slovenijo 16. avgusta v jutranjih urah. Dodatne informacije in okvirni program dobite ob prijavi. Prijave: Andreja Pezdevšek 041/274-021 (po 18.00), e-naslov: apezdevsek@gmail.com

Od 21. do 26. avgusta 2016, duhovne vaje s skupnostjo Totus tuus. Prijave in informacije: Petra 030/308-686.

Od 1. do 4. septembra 2016. Avtobus bo odpeljal iz Železnikov ob 4.00 zjutraj do Begunj (ob 5.00) in nato po vstopnih postajah, kakor bodo prijave. Mejo prečkamo v Vinici. Povratek v nedeljo zvečer. Duhovno vodstvo. Povabite prijatelje in znance, seznanite jih z lepim romanjem, posebno tisti, ki ste pri Kraljici miru že bili z nami. Prijave: Jurij 041/515-070. Več in sproti na fb.com/odmevizmedjugorja

Od 30. septembra do 3. oktobra, za rožnovensko nedeljo. Odhod iz Ljubljane (lahko tudi preko Ribnice in Kočevja) ob 6.00. Povratek 3. oktobra zvečer. Prijave: Marinka 01/839-46-15, 041/841-058, Anica 01/537-38-44 ali Majda 01/836-19-24.

Od 6. do 8. oktobra 2016, za praznik Rožnovenske Matere Božje. Odhod z avtobusne postaje Ljubljana ob 18.00, vrnitev 8. oktobra v jutranjih urah. Duhovno vodstvo: g. Maks Kozjek. Prijave: 03/567-81-70 ali 041/225-612.

VABILA IN OBVESTILA

OBVESTILO ZA UDELEŽENCE ROMANJA INVALIDOV

Letošnje romanje bo od 9. do 12. junija.

Rad bi vas spomnil, da smo dogovorjeni, da našo skupno pot začnemo v Ljubljani pred dvorano Tivoli ob 5. uri. Prosim, da ste točni. Iz Ljubljane gresta dva avtobusa. Manjši gre z duhovnikom in še dvema osebama proti Primorski, večji avtobus s težjimi invalidi in z ostalimi pa proti Dolenjski in Vinici.

Prav tako prosim, da spoštujete želje nekaterih, ki so prosili za sprednje sedeže zaradi slabosti med vožnjo in, razumljivo, zaradi lažjega vstopanja in izstopanja. Prav tako imajo prednost invalidi, ki so na vozičkih, torej naj bodo sedeži v spodnjem delu enonadstropnega avtobusa rezervirani zanje.

Za druge informacije sem dosegljiv na telefonski številki 041-515-070, Jurij ali na jurij.bam@gmail.com.

Kraljica miru, prosi za nas.

Do snidenja vsem romarjem prisrčen pozdrav!

V Medžugorju bo od 16. do 19. junija **MEDNARODNI SEMINAR ZA ŽIVLJENJE (PRO LIFE)**. Tema srečanja je zajeta v dveh citatih: »Otrok v telesu« (Lk 1,41), »Bodite usmiljeni kakor je tudi vaš Oče usmiljen« (Lk 6,36). Skupaj z Materjo življenja je to seminar za zagovornike življenja; z molitvijo za tiste, ki so izgubili otroka; za tiste, ki so ranjeni zaradi (spontanega) splava, za zakonce, ki želijo otroke, za aktiviste pro-life, za žrtve družinskega nasilja, nosečnice ...

PROGRAM je na spletni strani <http://www.medjugorje-info.com/hr/najave/vijesti/medjugorje-novosti/najave/medunarodni-seminar-za-zivot-pro-life>

Za organizacijo potovanja in bivanja se lahko obrnete na Andrejo Pezdevšek, apezdevsek@gmail.com; 041/274-021.

ROMARSKI SHODI NA ZASAVSKI GORI

Vsako prvo nedeljo v mesecu je romarski shod na Zasavski Sveti gori. V poletnih mesecih je ob 14.00 molitev rožnega venca in litanij, ob 15.00 pa je sveta maša.

Naslednja shoda bosta: 3. julija, na 14. nedeljo med letom, in 7. avgusta, na 19. nedeljo med letom.

Na Zasavsko Sveto goro vozi tudi romarski avtobus. Informacije: Avtoprevoznništvo RUDI TOURS d.o.o., tel.:041/770-506.

Vsi Marijini častilci in vsi romarji, prav lepo vabljeni k Mariji na Zasavsko Sveto goro.

MIR – Odmev Medžugorja

Naslov uredništva: Černetova 20, 1000 Ljubljana, e-pošta: revija.mir@gmail.com

Izdajatelj in založnik: Društvo Mir Slovenija, Černetova 20, Ljubljana

Uredništvo: Primož Krečič (odgovorni urednik), Mirjam Sterle (glavna urednica), Herman Kocjančič, Petra Černivec, Klavdija Jurišič, Marta Ciraj, Frane Pavlovčič, Marinka Turina, Tanja Tršan Vodopivec, Janez Ahačič. **Jezikovni pregled:** Mirjam Sterle. **Oblikovanje:** Anže Mulej, Herman Kocjančič. **Tisk:** Salve d. o. o., Rakovniška 6, 1000 Ljubljana.

Uredništvo si pridržuje pravico do krajšanja člankov in do izbora najprimernejših člankov za posamezno številko revije.

Dar za posamezno številko/posamezni izvod: 2 €. Dar za celoletno naročnino po pošti je 15 € za Slovenijo; za države EU je 20 €; za ostali svet pa 25 €. TRR za dar iz Slovenije: SI 56 0201 3025 9455 807 s pripisom DAR ZA MIR; za dar povsod iz tujine: IBAN SI 56 0201 3025 9455 807, BIC/SWIFT: LJBAS12X.

Za **naročanje ali objavljanje revije** kličite od 16. do 21. ure: Frane, 040/306-692, Petra 030/308-686 ali pišite na e-naslov: revija.mir@gmail.com

Stare številke revije si lahko ogledate na spletnem naslovu www.medjugorje.si

V skladu z dekretom papeža Urbana VIII. in uredbo II. vatikanskega koncila izdajatelj izjavlja, da nima namena prehitovati sodb Cerkev o naravi dogajanj in sporočil, o katerih pišemo v naši reviji. Ta sodba pripada le zanesljivi avtoriteti Cerkev, katero vsi avtorji popolnoma upoštevamo. Besede, kot so »prikazanje, čudež, sporočilo« in podobne, so tukaj del človeškega pričevanja posameznikov.

25. junija 1991. "Dragi otroci! Danes, na veliki dan, ki ste mi ga podarili, vas želim vse blagosloviti in vam povedati, da so to, dokler sem z vami, dnevi milosti. Želim vas poučiti in vam pomagati hoditi po poti svetosti. Veliko je ljudi, ki ne želijo doumeti mojega sporočila in resno sprejeti, kar govorim. Prav zato vas kličem in prosim, da z življenjem vsak dan pričujete za mojo navzočnost tukaj. Če molite, vam bo Bog pomagal odkriti pravi namen mojega prihoda. Zato, otročiči, molite in berite Sveto pismo, da bi po njem odkrili sporočilo, ki vam ga dajem po svojih prihodih. Hvala vam, ker ste se odzvali mojemu klicu."

Dar za revijo 2€

